

Tämä on rinnakkaistallenne.

Rinnakkaistallenteen sivuasettelut ja typografiset yksityiskohdat *saattavat poiketa* alkuperäisestä julkaisusta.

Julkaisun tekijä(t): Koho, Satu

Julkaisun nimi: Sodalla ei ole naisen kasvoja

Julkaisuvuosi: 2022

Versio: Julkaistu versio

Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Koho, S. (29.3.2022). Sodalla ei ole naisen kasvoja. Stiiknafuulia.
Haettu 11.8.2023 osoitteesta

<https://www.stiiknafuulia.fi/sodalla-ei-ole-naisen-kasvoja-2/>

Sodalla ei ole naisen kasvoja

Julkaistu 29.3.2022

Paljastettakoon heti, että otsikon puhutteleva toteamus ei ole omasta päästäni. Moni teistä jo tietää, että kunnia siitä kuuluu ukrainalaissyntyiselle Nobel-kirjailijalle **Svetlana Aleksijevitšille**, jonka pasifistisen dokumenttiromaanin suomennos tunnetaan tuolla nimellä. Oikeiden ihmisten äänistä koostuvan teoksen uusimmalla ja laajennetulla laitoksella (2017) on kytkös näille kulmille, sillä sen suomentaja on oululaistaustainen palkittu runoilija **Pauli Tapio**.

Gogol, Ahmatova, Bulgakov. Ukrainaan liittyy muitakin kiehtovia kirjailijoita kuin venäläisiksi niputetut maailmankirjallisuuden klassikot. Mutta: ukrainalaisuus ei ole venäläisyyttä, sillä mielenmaisema on toinen, tähdentää **Eero Balk**, joka on yksi harvoista ukrainasta suomentavista maassamme.

Balk kuvaa Ylen haastattelussa ukrainalaista nykykirjallisuutta melko kantaottavaksi ”mutta sanoma on usein kuitenkin peitetty absurdin ja maagisrealistisen kerronnan alle.” Balkin luonnehdinta jää kaikumaan pääkoppaani: eikös tuossa ole yhtymäkohtia pohjoiseen kirjallisuuteen?

Sodasta on vaikea olla vaiti, siksi se ryöpsähtää kolumniiniin. Sota on nyt liki ja läsnä joka päivä. Se herättää aamuyöstä lukemaan uutisia ja pyöräyttää suunnitelmat uusiksi. Kylvää epävarmuutta, ahdistusta, epäuskoa, pelkoa ja vihaa. Maailma ei ole ollenkaan mallillaan. Millainen se on silloin, kun sinä tätä luet – sitä minä en tiedä.

Parhaimmat kirjailijat kuvaavat maailmaa yllättävistä näkökulmista. Rohkeimmat rikkovat sääntöjä ja tabuja. Ainakin tätä lukijaa teksti saa järkyttää, ravistella, haastaa, jopa huiputtaa. Masokistiksi en silti tunnustaudu. Juuri nyt hakeudun myös herkän ja kauniin kirjallisuuden äärelle. Sellaisen, joka hellii ja lohduttaa. Pakahduttaa, hyvällä tavalla.

Voikaa hyvin,
Satu Koho

PS. Tämä on ensimmäinen pääkirjoitukseni verkko-Stiiknafuuliaan mutta ties monesko, kun mukaan lasketaan painettu lehti. Kiireitteni vuoksi jättäydyin ”Stiiknan” päätoimittajan pestistä 2018, ja tilalleni tuli Maria Kurtti. Kiitos Marialle pohjoisen kirjallisuuden eteen tehdystä hyvästä työstä ja onnea uusiin seikkailuihin!

Minusta tuntuu, kuin olisin tullut rempattuun kotiin palatessani Stiiknaan. Tunne on lämmin ja kivasti kutkuttava. Kodista on huolehdittava, ja sen ovi on auki niin uusille kuin vanhoille tuttaville. Reipas tuuletus ja nurkkien fiksaus tarpeen tullen pitävät kodin kuosissaan ennen seuraavaa täysremonttia.

Pääkirjoitukseni on myös varaslähtö huhtikuun jälkipuoliskolla ilmestyvään Stiiknafuuliaan. Kuten Marian aikana, kaikille avoin ja maksuton verkkolehtemme ilmestyy isompana julkaisuna neljästi vuodessa. Utta on se, että uutismaisia juttuja päivittyy aiempaa tiheämmin.

Jutut, juttuvinkit ja palaute ovat erittäin tervetulleita ja saapuvat perille sähköpostilla satu.koho@stiiknafuulia.fi.